

Pazar Düşleri

– M.Filizman · 22 Ekim 2012

pek alışık değildim
pazar günleri erken kalkmağa
bir düşünle uyandağım da saat beşti
oysa vakit erkendi,kalkmak için
buluşma yerine geç kalma edişesi
beni kabuslara atmıştı

ilk defa denizin suyunu avuçlayacaktım
sonra dalgaların sesini dinleyecektim
çakıl taşları toplayacaktım
renga renk

bu düşüncelerle yola çıktım
beni bekliyordu O, sahilde ,
gözleri takılmıştı balıkçı teknesine
-merhaba dedim
-merhaba dedi
denizden gelen serin bir esinti vardı

oysa ben karaların çocuğuydum
deniz nedir bilmezdim
hep denizlerin şiirini okumuştum
heyecanlıydım
ilk defa denizin şiirini yazacaktım
sahildeki çakıl taşlarını
avuçladım;tekrar aldığım yere bıraktım,
onlar kıyılarda güzeldi
güneşin ışıklarına,
gülümsediğini farkettim

uzun uzun baktık ötelere
sonsuz denen göklerin keşiştiği bir yer vardı
ufuk çizgisinde kayboldu düşünceler

akşamı bekledik limanda

deniz fenerinin ışığında
rotamızı bulacaktık,
birde batık gemileri arayacaktık
nasıl olsa uzaktan yolcuları getirecek gemiydi
bize beklemek düřtü
neyi,niçin bekliyorduk?
umarsızca...